Casa lui Onisifor

Casa lui Onisifor

Probabil că vă mai aduceţi aminte de Ionatan care nu a vrut să meargă împreună cu un David respins. In persoana lui Onisifor găsim pe cineva al cărui nume nu va fi uitat de-a lungul veşniciei, pentru că el nu numai că a acceptat să urmeze pe un Hristos lepădat şi să sufere ruşinea Lui, dar l-a căutat şi pe Pavel, venindu-i în ajutor de multe ori, în timp ce apostolul era întemniţatul lui Nero într-o închisoare romană. De acolo Pavel scrie urmă-toarele cuvinte: „Ştii că cei ce sunt în Asia, toţi m-au părăsit" (2 Timotei 1.15). Pavel a lucrat timp de trei ani la Efes, capitala Asiei Mici. Citiţi în capitolul 20 din Faptele Apostolilor mişcătoarele cuvinte de rămas bun ale apostolului către bătrânii din Efes; toţi plângeau şi „au căzut pe grumazul lui Pavel şi l-au sărutat" (versetul 37). Dar acum, când Pavel era deţinut al Romanilor, aceiaşi creştini s-au ruşinat de el şi socoteau un mare risc a se prezenta ca prieteni ai lui. în capitolul 4, Pavel adaugă: „Toţi m-au părăsit", referitor la cei din Asia, cuvinte care includ şi pe bătrânii din Efes. Nu trebuie să înţelegem prin aceasta că ei s-au depărtat de Hris-tos, pentru că mai târziu apostolul Ioan va scrie o scrisoare adunării din Efes, spunându-le şi lucrurile bune pe care le ştia despre ei. Totuşi, deşi pe dinafară prosperă, adunarea respectivă se afla în declin spiritual, pentru că părăsise dragostea dintâi (Apocalipsa 2.4). Poate chiar în momentul când l-a „sărutat" pe apostol, Biserica aceasta a început să se depărteze de el. Numai Luca a rămas lângă bătrânul deţinut care mai menţionează numele câtorva persoane ce nu s-au ruşinat de lanţurile sale: preaiubiţii lui Acuila şi Priscila rămaşi fideli de-a lungul unei întinse perioade de timp şi al căror devotament era la fel de puternic; Trofim, lăsat bolnav la Milet; din adunarea Romei, Eubul, Pudens, Linus şi Claudia (2 Timotei 4.21). Ori, tocmai în aceste zile grele vine Onisifor de la Efes în Roma: „De multe ori m-a mângâiat şi nu i-a fost ruşine de lanţul meu, iar când a fost la Roma, m-a căutat cu multă grijă şi m-a găsit. Domnul să-L facă să capete îndurare de la Domnul „în ziua aceea". Hi ştii foarte bine cât a slujit el în Efes" (2 Timotei i.16-18).

Ce mângâiere să găseşti pe cineva ale cărui dragoste şi credincioşie să nu slăbească, în timpuri de încercare, care să fie gata a împărtăşi ruşinea şi primejdiile cu care se confrunta bătrânul apostol. In timp ce suferea alături de Pavel, Onisifor avea parte, de asemenea, de batjocorirea lui Hristos. Ca Moise altădată, „el socotea batjocorirea pentru Hristos ca o mai mare bogăţie decât comorile" pe care lumea aceasta i le putea oferi. Este foarte mişcător să vedem aceste câteva persoane atât de unite prin dragostea lor faţă de Hristos. Cineva a spus: „Devotamentul pentru Isus este cea mai puternică legătură ce poate uni două fiinţe ome-neşti." Cât de legaţi trebuie să se fi simţit aceşti credincioşi în timp ce toţi ceilalţi îi părăseau: bătrânul întemniţat evreu, doctorul grec, oaspetele din Efes! Noi ni-i putem închipui, încercând să pătrundem în gândurile şi sentimentele lor. Dom-nul să ne ajute să rămânem legaţi în dragostea Lui, sinceri şi devotaţi unii altora în faţa celor mai teribile primejdii!

Aveam intenţia să vorbesc despre casa lui Onisifor, şi iată că m-am depărtat. „Domnul să-şi verse îndurarea peste casa lui Onisifor", scrie apos-tolul, şi mai departe: „Salută pe Priscila şi pe Acuila şi casa lui Onisifor" (4.19). Toată casa aceasta împărtăşeşte sentimentele capului de familie şi toată casa aceasta este încredinţată îndurării divine din cauza inimii credincioase şi iubitoare a lui Onisifor. Ca Itai de altădată, toată familia se alătură capului ei în a suporta batjocura. Să dea Domnul ca aşa să fie şi cu familiile noastre!

Domnul Isus este şi astăzi lepădat de mulţi, şi nu puţini sunt aceia care s-au abătut de la Pavel şi de la învăţătura lui. Chiar dacă mii şi mii de oameni acceptă mântuirea prin Isus Hristos, tot mai puţini sunt aceia care ies la El afară din tabără spre a suferi batjocorirea Lui.

O, Doamne, ajută-ne să ne aţintim privirile asupra Ta şi umple-ne inimile de dragoste pentru Tine spre a putea, la fel ca Onisifor, să apreciem batjocorirea Ta la justa ei valoare!